

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

”והאמת והשלום אהבו...”

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה בת רות** ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

1,012

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

אדהבת לשך אלה

לקח פרשיות 'אחרי מות-קדושים' תשפ"א לדון תמיד לכף זכות!!!

נאמר בפרשתינו: **"בצדק תשפוט עמיתך"**. מפסוק זה דרשו חכמינו זיכרונם לברכה בגמרא [שבועות ל]: **"הו' דן את חברך לכף זכות"**.

על פסוק זה פירש רש"י זיע"א: כוונת הכתוב אינה אלא לרואה את חברו שעושה דבר שאפשר להכריעו לצד **עבירה** או לצד **זכות**, ותורתנו הקדושה מצווה: **"הכריעהו לזכות** ואל תחשדהו **בעבירה"**.

הרמב"ם זיע"א [בספר המצוות קעז]: כתב: **"מצוות עשה מהתורה לדון את כל אחד מישראל לכף זכות**, ולא יפרש מעשיו ודבריו אלא לטוב שנאמר: **"בצדק תשפוט עמיתך"**.

היעב"ץ זיע"א כתב בספרו **"מגדל עוז"**: **"הרוצה לזכות במידה טובה זו, לדון את חברו לכף זכות, צריך להיזהר שלא יהא נמהר לחתוך את הדין על חברו, כי מצינו גדולי עולם שנשלו בכך... אם כן על אחת כמה וכמה אנו, חסרי מדע וקצרי הבנה, כמה צריכים אהנו לעיין בעיון עמוק ורחב וביישוב הדעת על מעשי איש ופקודתו קודם שנחליטו ונוציא כאור משפטו"**.

בהמשך הוסיף הוא וכתב: **"פעמים רבות באה מריבה בין בני אדם ותואנות על עסקי חנם. רק טעות שנפלה בלשון, או מחוסר וודאות שבראיית המעשה. ועל זה אמר החכם: "אל תצא לריב מהר"..."**

כתב בעל **"ייסוד ושורש העבודה"** [שער א-פרק ז]: **"ותדעו נאמנה, שאי אפשר שיבוא האדם לתכלית העבודה השורשית והעיקרית, אם לא שירגיל את עצמו לקיים בתמידות שתי מצוות עשה חיוביות שבתורתנו הקדושה: האחת: מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך"**.

השניה: מצוות עשה של "בצדק תשפוט עמיתך", והיינו לדון את חברו לכף זכות בכל עניין ובכל מעשה שיעשה חברו, ואפילו שכף הזכות תהיה רחוקה מן ההיגיון, ציווה הבורא יתברך שיקרב האדם את ליבו דווקא לזכות, **והיא תלויה ומחוברת במצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך"**.

ומוסיף ה"ייסוד ושורש העבודה", שמצוות עשה זו של **"בצדק תשפוט עמיתך"** וכן מצוות **"ואהבת לרעך כמוך"**, יכול האדם לקיימה בכל עת שתבוא לידי, אפילו הוא בבית המרחץ או בכל מקום שאינו נקי. מה שאין כן בשאר מצוות **"עשה" ו"לא תעשה"** שבכל התרי"ג מצוות, שאפשר לקיימן רק במקום נקי ונעים.

עוד נראה לפרש על פי הידוע בשם **הבעל שם טוב הקדוש** זיע"א, שבשמים דנים ומכריעים את דינו של האדם כפי שהוא בעצמו הרף את דינו של חברו על אותה עבירה.

לכן אומרים לנו חכמינו זיכרונם לברכה: **"הו' דן את כל האדם לכף זכות"** כי דין זה שתרוץ על חברך יהיה גם הדין שיכריעו עליך. נמצא: **"זה שתדון את חברך לכף זכות אתה מטיב לעצמך, שגם אותך ידונו לכף זכות"**.

זהו שאמרו חכמינו זיכרונם לברכה: **"הדן את חברו לכף זכות, דנין אותו לכף זכות"**.

על פי זה אפשר לפרש את הפסוק שאמר **דוד המלך** ע"ה [תהלים לט-ט]: **"מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני"** דהיינו: על ידי כך שלא אחרף את הנבל ואדון אותו לכף זכות, אזי **תצילני מכל פשעי, שזכות זו תהיה גם עלי"**.

עד כמה? ובמה דברים אמורים?

סיפר הגר"י **זילברשטיין** שליט"א: בתקופה בה כיהנתי כרב בבית הכנסת הגדול בחולון, פנו אלי כמה מן המתפללים וטענו כי מכיסו של החזן, שעבר לפני התיבה בתפילת מוסף של יום שבת, נשמע קול צליל של מטבעות כסף, ואינם יודעים את פשר הדבר.

אחד מהמתפללים טען: **"כיצד יתכן שחזן נכבד שכזה, שהיה ירא שמים מרבים, יעז בשבת קודש להחזיק בכיסו מטבעות? "בתחילה לא האמנתי לדבריהם" אמר הגר"י זילברשטיין והוסיף: "אבל כאשר התקרבותי גם אני אל החזן, נדהמתי להיווכח שהדברים נכונים, ולא נותרה לי ברירה אלא לגשת אליו ולברר את העניין בעדינות."**

לאחר התפילה ניגשתי אליו ביחידות ושאלתי: **"יכול להיות שבטעות לבש אדוני את המכנסיים של יום חול?"**

"לא כבוד הרב!" ענה החזן והוסיף: **"אלו מכנסיים אותם נוהג אני ללבוש לשבת קודש, ואת המטבעות שבכיס קיבלתי כקמיע מהרב המקובל רבי איצ'קל מאנטוֹרֶפֶן זיע"א, ובוודאי ידועה לכבודו ההלכה הפסוקה: "מטבעות כסף שעשו אותם קמיע לשמירה ולהצלחה, וגם עשה בהם שינוי שנראים הם כקמיע, הרי שאין כל איסור בנשיאתם בשבת"**, ומיד שלף החזן את המטבעות והראני שנראים הם כקמיע לכל דבר, והבנתי כמה חובה עלינו לדון כל אדם לכף זכות."

כמה נאה ויאה אותו מעשה נפלא המובא במסכת דרך ארץ רבה-פ: מעשה **בהלל הזקן** שהזמין אורחים לביתו ובמשך כל אותו יום עמדה אשתו וטרחה לבשל סעודה גדולה לכבודם.

לאחר שהגיעו האורחים ועדיין לא אוגשו המאכלים לשולחן, רמו **הלל הזקן** לאשתו להגיש את המאכלים.

נכנסה אשתו למטבח ושוב חל עיכוב בהגשת המאכלים. במשך כל אותו זמן ישב **הלל הזקן** עם האורחים כשהוא נינוח לחלוטין, על אף כל אי הנעימות שבדבר.

לאחר שעה ארוכה של המתנה הגישה הרבנית לשולחן סעודה דשנה ומכובדת מאד.

אחד מהאורחים הרהיב עוז בנפשו ושאל: **"מטעמים נפלאים אלו לא היה כדאי להגיש לפני כשעה?"**

הרבנית השיבה במבוכה ואמרה: **"מתנצלת אני על העיכוב בהגשת הסעודה, היות ונאלצתי לחזור ולבשל הכל מחדש"**.

לאחר שסעדו האורחים את ליבם וחזרו לביתם, פנה **הלל הזקן** לאשתו בעדינות רבה ושאל: **"הלא ראיתי שהסעודה היתה מוכנה עוד לפני שהגיעו האורחים, אז מדוע נאלצת לבשל שוב?"** **"נכון"**, ענתה אשתו והוסיפה: **"מעט לפני שהגיעו האורחים נקש בחור עני על הדלת וביקש מנות אוכל כיון שארוסתו מגיעה עם הוריה לביתו ואין בידם פרוטה, ומיד נטלתי את כל הסעודה ונתתיה לו, לכן נאלצתי לבשל שוב"**.

"ומדוע לא נכנסת לזרזני?" שאלה אשתו. **"כי לאורך כל העיכוב דנתי אותך לכף זכות"**, ענה **הלל הזקן**. וה' יזכנו לדון כל אדם לכף זכות תמיד כל הימים אמן ואמן!!

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
 לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
 חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

עשה לך רב

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

ברוך ה' זכינו אני ואחי ונולדנו להורים דתיים שחינונו אותנו בדרך התורה והמצוות, וכיון שאבינו היקר היה קצת קיצוני בדעותיו לא תמיד אהבנו לשמוע את הערותיו והארותיו, כך שכשהיה באפשרותנו היינו מתעלמים לחלוטין מדבריו עוד בהיותנו נערים, וכשגדלנו יותר זכרנו את הימים הקשים בהם ננזפנו קשות הן בתוך ביתנו והן כשהתארחנו, ולכן התדרדרנו קצת ובמשך שנים ספורות לא שמרנו תורה ומצוות כפי שצריך, על אף שהיה ברור לנו שזאת תהא דרך חיינו ובשלב מסוים נחזור לקיים תורה ומצוות כפי המחוייב. כפי שחשבנו כך אכן היה, זכינו כולנו כל האחים לחזור ולהתחזק שוב בקיום תורתנו הקדושה, והכל מתוך אהבה, והקמנו בתים לתפארת, ובכל זאת היו דברים שלא דקדקנו בהם כפי חיוב ההלכה ולכן הרבה פעמים נסענו לבית הורינו שמחוץ לעיר, כשעה לפני כניסת השבת, כשהנסיעה אורכת מינימום 45 דקות. אבינו היקר ביקש מאיתנו הרבה פעמים לצאת קצת יותר מוקדם כפי שמחייבת ההלכה כדי שלא ניכשל חלילה בחילול שבת, ועל אף שהבטחנו לו שנעשה זאת, תמיד התעכבנו שוב ברגע האחרון והיינו מגיעים לבית ההורים דקות ספורות לפני כניסת השבת למגינת ליבם של הורינו היקרים. אבינו היקר לא היה לו מנוח מלבד ובמשך כל השבת היה נטול מצב רוח, ועל אף שהיינו מחליטים שלא לצער יותר ולצאת מביתנו יותר מוקדם בכל זאת היה הדבר חוזר על עצמו כאילו שלא היתה לנו שליטה על חולשתנו זאת.

לאחר שהדבר חזר ונשנה במשך חודשים ארוכים, ובאחד השבועות הגענו ממש בכניסת השבת לבית ההורים, אבינו היקר כעס מאוד וצעקותיו נשמעו בכל חלל הבית, ובתוך דבריו הודיע הוא לנו חד משמעית שמעתה ואילך אינו רוצה כלל שנגיע להתארח בשבתות, ואף אמנו היקרה הצטרפה לדעתו ואמרה שמעתה ואילך לא תזמין אותנו לשבתות, וכל המפגשים המספחתיים יתקיימו אך ורק בימי החול. התביישנו ונפגענו, אך היה ברור לנו שהצדק איתם והסכמנו.

וכאן אני מגיע לשורות הקשות שבמכתבי זה. באותו שבוע ביום ראשון בצהריים נפגע בן אחי ברגלו, מרוכב אופנוע שדהר ופגע בו קשות, ובאותו ערב כשיצא אחי מבית החולים לאחר שביקר את בנו, נפגע אף הוא ברגלו מרכב חולף והוצרך לעבור ניתוח והשתלת פלטינות.

למחרת ביום שני בבוקר פתח אחי האחר את דלת הכניסה של הבניין ובריצה יצא הוא החוצה, ולפתע מבין הבניינים הגיח מולו במהירות רוכב טרקטורון שריסק את רגלו ועבר הוא ניתוח קשה ומסובך שלצערנו הרב לא הצליח במאה אחוז.

צירוף המקרים גרם לי לחשוב שאולי הזלזול בכבוד השבת גרר בעקבותיו עונשים קשים אלו, ואף אמרתי זאת לכל המשפחה, אך אחי הגדול ביטל את דברי ואמר שאין לזה קשר. הורינו היקרים נחרדו מאד מהמקרים וביקשו מאיתנו לגשת לאחד הרבנים ולבקש את ברכתו ועצתו, גם את זאת לא עשינו כיון שהיינו טרודים בצורכי חיינו ובאחינו הפצועים.

באותו שבוע ביום שישי עלה אחי הגדול לגג כדי לטפל בנזילת המים מהזוד שמש שלו, ותוך כדי עבודתו מעד הוא ונפל למרפסת השכן ושבר את שתי רגליו.

השכל לא היה בבית וכך שכב הוא במרפסת זועק מכאבים ואשתו וילדיו היו בטוחים שהוא עדיין על הגג עסוק בתיקון הדוד שמש, ורק סמוך מאד לכניסת השבת כשלא ענה הוא לקריאות השכנים עלה אחד מהם לגג ולאחר חיפוש ארוך שמע הוא את גניחותיו בקול שקט מאד של שלב עילפון. כיום אנחנו בטוחים שהשבת תבעה את עלבונה, וכולנו רוצים לעשות הכל לרפואתם. מה עושים? איך מקלים עליהם?

אחי הגדול מתייסר מאד ומקבל כדורים קשים לשיכוך כאבים, מה עושים כדי לרז את רפואתם? ממני אח כאוב ומיוסר. תודה.

תשובה: ידידי היקר והנכבד!

א. מסכים אני בכל לב עם דבריך שהשבת תבעה את עלבונה אלא שנראה לי להוסיף ולהדגיש שצערם הגדול של הורייך היקרים הוא שהכריע את הכף וגרם להם להיענש, שהרי כולנו מודעים לכך שיש "מחללי שבתות" מאחינו ואחיותינו שברוך ה' לא נשברה רגלם ומברכים אנחנו אותם שלעולם לא תיפגע אף ציפורנס, אז מדוע אחיך נענשו? הוא אשר כתבתי: כיון שלא היטו הם את אוזנם לתוכחתו הצודקת של אביך היקר וציערוהו מאד באותה שבת, התקבל הקיטרוג עליהם ונענשו.

ב. קטונתי מלחשב חשבונות שמים, ומפני כבודם של אחייך היקרים חששתי מעט לכתוב ולפרט כדלהלן אודות פציעתם, אך לבסוף החלטתי לכתוב את הנראה לי ובוודאי שיתחזקו הקוראים מדברי בשרות הבאות ויהא זה לרפואתם השלימה של אחייך היקרים.

ג. ידוע לכולנו שה"מחלל שבת" נענש בסקילה, ובמסכת כתובות [דף ל' עמוד ב'] אמרו חכמנו זכרונם לברכה: "מי שחייב סקילה נופל מראש הגג או חיה דוֹרְסָתוּ", [בזמנים שעברו היו החיות משמשות כלי תחבורה], זה בדיוק מה שקרה עם אחייך היקרים, שניים מהם נפגעו מ"חיה דוֹרְסָתוּ" שנפצעו [נדרסו] מאופנוע וטרקטורון, ואחייך הגדול נפל מראש הגג.

ד. על אף שמוכן מדבריך שגם אתה לא הטית אוזן לתוכחתו של אביך ועברת על ההלכה האוסרת לצאת לדרך סמוך כל כך לכניסת השבת, בכל זאת לא נענשת כיון שהיית הראשון שהירהרת "הירהורי תשובה", ואף אמרת לכל המשפחה שנראה לך שהזלזול בכבוד השבת גרר בעקבותיו עונשים קשים אלו, הירהוריך ודיבוריך אלו היוו הם "חזרה בתשובה" על עבירה זאת והצילוך שלא נענשת, ואוסיף ואדגיש: אחייך הגדול שביטל את דבריך הנכונים והצודקים, נענש הוא כפליים ושבר את שתי רגליו לעומת אחייך ששברו רגל אחת.

ה. לעצם שאלותיך: "איך מקלים עליהם ומרזים את רפואתם?" חכמנו זכרונם לברכה לימדונו: "תשובת המשקל מוחקת העוון לגמרי". [הרמב"ם בהלכות תשובה]. מהי "תשובת המשקל"?

תיקון במשקל הפגם!! עשיית תשובה במשקל העוון!! דהיינו: כיון שאחייך היקרים נכשלו בכך שלא נזהרו בכבוד השבת, לכך ראוי ונכון שתקבלו כולכם על עצמכם להקדים ולקבל את השבת בביתכם כעשר דקות או רבע שעה לפני זמן "כניסת השבת" המצוין בלוח השנה, וכדאי מאד שתשתדלו יותר בעינוגה של השבת ותטרחו יותר להכין לכבודה מיני מטעמים ותבשילים, ותוך כדי הכנת הסלטים ובישול התבשילים, תדגישו ותאמרו שטירחתכם זאת תהא לרפואתם השלימה של אחיכם היקרים, וכבר הבטיח ה"חפץ חיים" שכל הזוכה ועושה זאת רואה ישועות נפלאות בכל הצריך לו, שהרי אמרו חכמנו זכרונם לברכה: "כל המענג את השבת נותנין לו משאלות ליבו".

[מסכת שבת דף קט"ו עמוד א']. ו. ראוי ונכון שלפני שתקבלו עליכם את הקבלה הנ"ל תבקשו את סליחתם של הוריים היקרים, ולאחר שתבקשו את סליחתם צריכים הם לומר לכם בפה מלא: "אנחנו מוחלים לכם"!

ז. כדי להקל מיידית על אחייך הגדול שמתייסר מאד מכאבים, כדאי מאד לבקשו שיתקשר ממיטת חוליו לחברים וידידים ויספר להם בכנות את כל אשר כתבת, החל מהזלזול בכבוד השבת, עובר לאי שמיעת תוכחת אביך, וכלה בעונשו הנורא, ולבסוף יבקש מהם שיתחזקו אף הם בכבודה של השבת, ויקבלו על עצמם לרפואתו להקדים בביתם את כניסת השבת.

ח. ידידי היקר!! מכיר אני אישית עשרות אנשים שזכו וניוושעו בישועות למעלה מדרך הטבע, בזכות שעשו כדברי ה"חפץ חיים" הנ"ל וקיבלו על עצמם להקדים את "כניסת השבת" בביתם כעשר דקות או רבע שעה מוקדם יותר.

חולים קשים נתרפאו! עקרות במשך שנים רבות נפקדו! ועוד ועוד!! ט. רפואה שלימה לאחייך היקרים ויישר כח גדול על שאלתך המחוקקת! י. שבת שלום חיים טובים ישועות מקיפות וכל טוב!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

סיפור עונג שבת לשולחן שבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!! [רבי נחמן מברסלב זיע"א]

ימי "ספירת העומר" "פרקי-אבות"

"מרבה נשים מרבה כשפים"...

הכישוף מצוי יותר אצל הנשים, וכמו שכתוב "מכשפה לא תחיה", אף על פי שהוא הדין גם למכשף. כגון יוחני בת רטיבי שהייתה מכשפה, וכשהיה מגיע עת לידת אישה, הייתה עוצרת רחמה בכישוף, ולאחר שהייתה מתקשה בלידתה ומצטערת הרבה, הייתה אומרת להם: "אלך ואתפלל ואבקש רחמים על היולדת, אולי תשמע תפילתי", והולכת וסותרת כשפיה, והוולד היה יוצא ממנה והיו מחזיקים אותה כאישה צדקת, שתפילתה נשמעת.

פעם אחת היה לה משרת שכיר בביתה, והיא הלכה לבית היולדת, ושמע השכיר קול הכשפים בכלי שמקשקשים, כמו שהוולד מקשקש לצאת ממעי אמו, ובא ופתח את מגופת הכלי, והכשפים יצאו והוולד נולד, וגילה השכיר את סודה, וידעו כי בעלת כשפים היא.

ועוד מסופר על רבי אליעזר ורבי יהושע שהלכו לרומי, והגיעו אצל יהודי אחד, ומכל מאכל שהיה מביא לפניהם היה מכניסו תחלה לחדר אחד מחדרי הבית, ואחר כך היה מביאו לפניהם. שאלו אותו מדוע הוא עושה כך. אמר להם שהוא מגיש קודם לאביו שנמצא שם ונדר נדר שלא יצא משם עד שיראה את חכמי ישראל. נכנסו אליו ושאלו אותו: "מדוע נדרת כך"? ענה להם: "בני זה כמה שנים חשוך בנים, אנא! התפללו עליו".

אמר רבי אליעזר לרבי יהושע: "תעשה משהו". ביקש רבי יהושע שביאו לי זרע פשתן ויפזרו על שולחן, ויצק עליו מים והתחיל ללוש ולמשוך כלפי מעלה עד שהוציא אשה משערות ראשה, ודרש ממנה להתיר הכישוף שעשתה לאיש הזה. אמרה היא שאינה יכולה כי השליכה אותו בים. גזר רבי יהושע על שרו של ים, ומיד פלט את הכישוף ליבשה, והתפללו עליו וזכה להעמיד את רבי יהודה בן בתירא. אמרו: "אילו לא הלכנו שם אלא כדי להעמיד את הצדיק הזה, דיינו".

מאורי התורה

מאירים את אור הפרשה!!!

"קדשים תהיו כי קדוש אני ה' א-להיכם".

אמרו רבותינו: "פרשה זו נאמרה בהקהל". ההסבר הפשוט הוא שמשה רבנו הקהיל את כל העם לשמוע הציווי הזה מפני חשיבותו. והוסיפו חכמי המוסר גם את הביאורים הבאים:

א. אין האדם זוכה לקדושה אלא כשהוא מבטל את עצמו מפני הכלל, היינו שראוהו עצמו כחלק בלתי נפרד מקהל ישראל. וכשיש "הקהל" אז יהיה "קדושים תהיו"!

ב. קדושה פירושה הבדלה ופרישות. אך יחד עם זאת, הקדושה שדורשת התורה מאיש הישראלי, אין הכוונה שיהא מתרחק ונבדל מן הבריות ומן העולם, אלא אדרבה! שיהא דווקא מעורב בין הבריות "בהקהל", ויחד עם זה ינהל את חייו בקדושה ופרישות. שה"קדושים תהיו" יהיה "בהקהל".

ועל דרך זו ביאר הרבי מנחם מנדל מקוצק זיע"א את מאמר חכמינו ז"ל: "שלמה המלך תיקן עירובין ונטילת ידיים". היינו ששלמה המלך תיקן שתהיה דעתו של האדם מעורבת עם הבריות, "עירובין". ויחד עם זאת תהייה ידיו נטולות ופרושות מהבלי העולם הזה ותענוגותיו, היינו "נטילת ידיים".

ג. יש שבתוך הבית מתנהג כקדוש וטהור, בעוד אשר בחוץ בוש ביהדותו ומתנהג כאחד הריקים. כדרך שהיו אומרים ה"משכילים": "היה יהודי באוהלך ואדם בצאתך" ה' ירחם! אלא התורה מצווה "בהקהל", היינו גם בקהל עם, ברחוב, בחברה, בין מכרים וזרים, התנהג בקדושה.

ד. אמנם יש בעם ישראל יחידים הרחוקים מן הקדושה, והם בעלי דרגה נחותה ביותר, ברם, כשמתבוננים בעם ישראל בכללותם ובשלמותם, אז ניכרת מעלתם, תכונותיהם הנאצלות ומידותיהם התרומיות, אשר משמשות דוגמה ומופת לכל העולם. לנוכח גדלותו ורוממתו של כלל ישראל, מיטשטשים ונעלמים לחלוטין אותם יחידים מושחתים עם מעשיהם הרעים. "קדושים תהיו", אכן בני ישראל עם קדוש הם כאשר מתבוננים בהם "בהקהל" מנקודת מבט כללית.

מסופר על נפוליאון קיסר צרפת שהכריז מלחמה על מדינות אירופה, והפליא בניצחונותיו את העולם, הוריד מלכים מכיסאם והושיב אחרים תחתם.

פעם, כשחזר רבי מאיר אנשיל רוטשילד הביתה מחנותו בשעת לילה מאוחרת, נכנס אליו הנסיך וילהם כשעל פניו מסווה לבל וכירוהו. סיפר לרוטשילד שבזר הוא מחיילי נפוליאון, והוא גלמוד ורעב. מיהר רוטשילד והביא לו עוגות ויין. גם רעייתו של רוטשילד מיהרה והגישה מטעמים לכבוד הנסיך הבורח. אחר שסעד את לבו אמר: "הצרפתים החרימו את כל נכסיי, את ארצי חילקו והורידוני מכסא מלכותי וכעת מבקש נפוליאון להרגני. אשתי ובני הגיעו לארץ מקלט בדנמרק ואני הבאתי שקים מלאים כסף וזהב, והם בעגלה הניצבת פתח ביתך. אנא עזור לי! הצפן נא את כספי וזהבי בביתך עד יעבור זעם, שלשה מיליוני שקלי זהב. שמעתי על יושרך וצדקתך ואין לי במי להאמין זולתך. בינתיים רשאי אתה לשאת ולתת בהם כרצונך, ותחזירם אלי אחר שובי בשלום לממשלתי ולארצי". מיד הבטיחו רוטשילד שעם שובו לשלום יחזיר לו את כל רכושו.

הנסיך יצא בחצות הלילה ונעלם בחשיכה. רוטשילד העביר את האוצר אל מערה נסתרת תחת רצפת הבית, שלא נודע מקומה לאיש. אך עוף השמים יולך את הקול, ונפוצה השמועה שהנסיך הפקיד את כל כספו אצל רוטשילד.

לאחר מספר ימים באה פלוגת צבא צרפתים והתייצבו פתח הבית. מפקדם דרש מרוטשילד למסור לידיו את אוצרו של הנסיך, ואיימו שידונו אותו למיתה אם יסרב. בתחילה הכחיש את הדבר. החיילים החלו לערוך חיפוש בבית אך לא מצאו דבר. לאחר אינומים נמרצים ניגש רוטשילד אל קיר עליו הייתה תלויה תמונה גדולה, הסיר אותה וגילה דלת קטנה. הוציא מפתח קטן מכיסו, פתח את הדלת וירד עם המפקד אל חדר נסתר. שם היו מונחים ארנקים מלאים שקלי זהב. פנה רוטשילד למפקד ואמר: "פה ימצא אדוני שני מיליון ושמונה מאות אלף שקלי זהב, הרי הם לפניך".

מיד הוציאו הם את הכל והלכו לדרכם. אז קרא רוטשילד לבניו ואמר: "בני היקרים, הבטחתי לנסיך להחזיר לו את רכושו ועדיין שמור הוא אצלי. את כספי וזהבי שלי נתתי להם, וכעת נשארו דלים וריקים". ויענו הבנים: "לא דלים וריקים אנו, אם יש לנו אבא ישר ונאמן כמון. בטוחים אנו כי ביושר לבבנו ובכשרון רוחנו ימלא ה' את חסרונו"!! ואומנם שוב האירה ההצלחה את פניה לרוטשילד ובניו, וילך הלוך וגדול עד כי גדל מאוד.

בליל חג הסוכות תקצ"ב נפטר רבי מאיר אנשיל רוטשילד, היקר והישר באדם. בינתיים נהפך הגלגל על נפוליאון, הוא הודח מכיסאו, וכל המלכים חזרו לארצם, בתוכם גם הנסיך וילהלם. בשנת תקצ"ג הגיש בנו של רוטשילד בקשה לפגוש את הנסיך. בעומדו לפניו הציג עצמו כבנו של המנוח, רבי מאיר אנשיל שנפטר לפני כשנה. הנסיך הביע צער רב על מות אביו ואמר כי ידוע לו שתחת איומי רצח נאלץ אביו למסור את הונו לידם. אלא שבנו של רוטשילד הפסיקו והודיע לו את כל האמת על מה שקרה, שאת כספו שלו בסך שני מיליון שמונה מאות שקלי זהב נתן למפקד הצבא, ואילו את כספו של הנסיך שמר כפי שהתחייב, וכעת מבקש הוא להשיב את כספו וזהבו של הנסיך לידיו.

הנסיך התרגש ואמר: "לא אדוני, רואה אני כי ישר ונאמן אתה כאביך, הכסף כולו נתון לך. ואבקשך שתהיה סוכן ביתי כאביך ז"ל, כי ברור לי בהחלט שבין העמים לא נמצא מי שיוכל להתחרות במידות הצדק והיושר של אביך המנוח. תן לי יקירי, לגמול לכם רק מעט מחסדו ורוח נדיבותו של אביכם המנוח".

מאז נעשה בית האחים רוטשילד למרכז הכספים, הנסיך פרסם ברבים את פרשת פקדונו בידי רוטשילד והלל מאוד את יושרו וצדקתו, ונתקדש שם ה' ברבים. ואף הסופרים הנוצרים מביאים את כל הסיפור בספרי ההיסטוריה שלהם.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחייל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן זוכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 050-85-69-000.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון ידי צ"ל - בן שפרה ע"ה.

כתבנו רבות אודות אהבתו הגדולה של מור אבינו זלה"ה לתלמידי חכמים. ובכל זאת אוסיף ואכתוב את אשר סיפר לי בשבוע שעבר אחד האברכים היקרים שבירושלים עיר הקודש. "למדתי בישיבה לבעלי תשובה "מחנה ישראל". כיון שזכיתי לחזור בתשובה והורי ואחי ואחיותי המשיכו בדרכם ולצערי הרב אף התנגדו לדרכי והיקשו עלי מאד, לא נותר לי אלא להתפלל עליהם ולזעוק לחזרתם בתשובה.

יום אחד התפללתי תפילה מנחה ב"שטיבלאך" שבבית ישראל, ובאותה תפילה דמעתני ובכיתי מאד כיון שהורי היקרים הגיעו לישיבה ונזפו בי קשות וביקשוני לחזור הביתה ולאורח חיים חילוני. היה לי ויכוח קשה ונוקב מאד איתם, ובתפילת מנחה הכל צף בראשי ובכיתי המון.

כשרציתי לצאת בסיום התפילה מבית הכנסת ניגש אלי מור אביך זלה"ה, ובחיוך מאוון לאוון פנה אלי ושאלני: "מדוע אתה בוכה כל כך"? מסיגנון שאלתו השתכנעתי שאין זה מתוך סקרנות אלא מתוך רצון לעזור, ולכן סיפרתי לו על הורי היקרים. בסיום דברי הוא תפס בידי ואמר לי: "בוא איתי". בדרך הוא עודד אותי מאד, גם מחמת סיפוריו על חייו האישיים וגם מחמת המעשיות שסיפר הוא לי בדרך, וכשהגענו לביתו הוא אחז בידי ואמר לי: "מהיום זה ביתך! אני מבקש ממך לבוא לכאן בכל יום! אתה רואה שאני ואשתי פה לבד ואשמח מאד אם תהיה אורח שלי בכל ארוחת צהריים". תוך כדי דיבורו הוא ביקש מרעייתו שתמזוג לי לאכול, וכך כשהוא יושב לצדי יושבתי ואכלתי ודבריו הערבים והמתוקים ממש החיו את נפשי. השתדלתי להגיע הרבה לביתו, אך בכל זאת היו ימים בהם נבצר ממני מלהגיע, וכשנעדרתי כמה ימים רצופים ראיתו לפתע בפתח הישיבה כשהוא שואל עלי ומבקש לראותני, התרגשתי מאד מהתייחסותו האבהית אלי, ובכל פעם נפעמתי מחדש מזאת האישית ואהבתו הגדולה, ומחובתני להדגיש בפניך שבזכותו החזקתי מעמד וברוך ה' זכיתי להקים בית עם בחורה דתיה, וברוך ה' זכינו לשלושה ילדים נפלאים".

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

אגדות Agadot

אגדות עיצוב אירועים במחיר אחרון לתקופת החורף

חופה מעוצבת + שטיח לבן + כיסא כלה - מרכזי שולחן

שם 3,400

לפרטים: 050-913-0716

*** המבצע לזמן מוגבל ***

'טיף יומי' שהבל לבסבס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהמים ומהנה

מפי הרב משה ידי שליט"א

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חריגי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו דוד אטיאס הי"ו, דורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מזל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויהי דבר יהוה אלי..."

אחים יקרים ואהובים!! זכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה טובה וכל טוב.

צנעים אמיתיים

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 18:38 [18:58]	ירושלים: 8:42	ירושלים: 13:10	ירושלים: 19:52	ירושלים: 20:30
תל אביב: 18:55	תל אביב: 8:44	תל אביב: 13:12	תל אביב: 19:54	תל אביב: 20:283
חיפה: 18:48	חיפה: 8:43	חיפה: 13:11	חיפה: 19:55	חיפה: 20:31
אילת: 18:41	אילת: 8:45	אילת: 13:11	אילת: 19:49	אילת: 20:24
באר שבע: 18:5	באר שבע: 8:45	באר שבע: 13:11	באר שבע: 19:53	באר שבע: 20:30